

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.218 van 23 april 1998
in de zaken A. 54.591/VII-12.292
62.094/VII-12.965.**

In zake : de n.v. KORTRIJK CENTRUM OOST
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. BLANCHE,
kantoor houdende te TERVUREN,
Puttestraat 78

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
1. Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106,
2. Advocaat P. VAN ORSHOVEN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
E. Maxlaan 149.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat
de n.v. KORTRIJK CENTRUM OOST op 16 november 1993
heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van
het besluit van 15 september 1993 van de Vlaamse
regering betreffende de aanduiding van beschermd
duingebieden en voor het duingebied belangrijke land-
bouwgebieden, in zoverre hierbij de gronden gelegen
aan de Dumontlaan te Koksijde -wijk Sint-Idesbald- met
een horizontale arcering als beschermd duingebied
worden aangewezen op het als bijlage gevoegde kaart-
blad "Sint-Idesbald 11/8";

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde
verzoekende partij op 30 januari 1995 heeft ingediend
om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van
16 november 1994 betreffende de definitieve aanwijzing

van de beschermde duingebieden en van de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, in zoverre hierbij bovenvermelde gronden definitief als beschermd duingebied worden aangewezen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. HUBREGTSEN;

Gelet op de beschikking van 23 oktober 1996 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 23 oktober 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 4 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 december 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. BLANCKE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat B. BRONDERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd J. HUBREGTSEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op

12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat het in de zaak A. 54.591 bestreden besluit werd bekrachtigd bij het decreet van 26 januari 1994 houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 15 september 1993 betreffende de aanduiding van beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden; dat het in de zaak A. 62.094 bestreden besluit werd bekrachtigd bij het decreet van 21 december 1994 houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994 betreffende de definitieve aanwijzing van de beschermde duingebieden en van de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, en houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud; dat laatstvermeld decreet in zijn artikel 6 het eerste bestreden besluit opheft; dat een o.m. door verzoekster ingesteld beroep tot nietigverklaring van dit decreet door het Arbitragehof verworpen werd bij arrest nr. 24/96 dd. 27 maart 1996 (Belgisch Staatsblad 26 april 1996);

Overwegende dat die decretale bekrachtiging tot gevolg heeft dat de Raad van State niet langer bevoegd is om de bestreden besluiten te vernietigen;

Overwegende dat verzoekster in haar laatste memorie betoogt :

"De verzoekende partij diende inderdaad bij het Arbitragehof een beroep tot vernietiging van het decreet van 21 december 1994 in, dat bij arrest nr. 24/96 van 27 maart 1996 werd verworpen.

In dat beroep voerde zij vijf middelen aan, waaronder een middel (het derde van het beroepschrift) waarin werd aangeklaagd dat de verantwoording voor de bescherming van knelpuntgebieden die slechts aan 2 der 4 criteria voldeden, niet ter inzage werd gelegd bij het openbaar onderzoek.

Het Arbitragehof oordeelde over dit middel:

'Het hof is enkel bevoegd om de overeenstemming van de inhoud van een bepaling van wetgevende aard met ten deze de artikelen 10 en 11 van de Grondwet na te gaan.

De bevoegdheid van het Hof strekt zich niet uit tot het toetsen van besluiten van de uitvoerende macht, nog minder tot het toetsen van de wijze waarop die besluiten in de praktijk zouden zijn toegepast.

Weliswaar heeft de decreetgever de Vlaamse Regering belast met het organiseren van een openbaar onderzoek, doch hij heeft het vaststellen van de nadere regels daaromtrent in verordeningsbepalingen overgelaten aan de Vlaamse Regering.

Zelfs indien de verzoekende partijen op ongelijke wijze zouden zijn behandeld in de verschillende fasen van de beschermingsprocedure, dan nog kan het Hof daarover geen uitspraak doen, nu de grieven betrekking hebben op vormelijkheden voorafgaand aan de totstandkoming van de aangevochten decreetsbepalingen en niet op de inhoud van die bepalingen' (overweging B.5.2. van het arrest).

De evenvermelde overweging betrof alle middelen die steunden op het niet in acht nemen van bepaalde vormvereisten in de loop van de beschermingsprocedure (zie overweging B.5.3. van het arrest).

Waar het Arbitragehof niet bevoegd is de (grond)wettigheid te toetsen van de wijze waarop het openbaar onderzoek inzake de aanduiding van beschermde duingebieden in de praktijk werd gevoerd, komt het de verzoekende partij voor dat de Raad van State, niettegenstaande de decretale bekrachtiging, bevoegd blijft om deze toetsing te doen.

De Raad van State kan de aangevochten akten dan ook vernietigen op grond van annulatiemiddelen waarin grieven m.b.t. vormelijkheden voorafgaand aan de totstandkoming van het bekrachtigingsdecreet worden opgeworpen. Niet de decretale bekrachtiging van de aanwijzing als beschermd duingebied wordt daardoor door de Raad beoordeeld, maar het wettig verloop van de totstandkoming van het besluit van de Vlaamse regering. Dat hoort, zoals blijkt uit de hogergeciteerde passage, niet tot de bevoegdheid van het Arbitragehof. De decretale bekrachtiging heeft daar logischerwijze geen betrekking op.

Een vernietiging van de aangevochten akten houdt daarbij uiteraard niet in dat de decretale bekrachtiging van de aanwijzing als beschermd duingebied evenzeer zou zijn vernietigd.

Omtrent deze decretale bekrachtiging heeft de Raad van State geen rechtsmacht. Zo'n vernietiging zal wel meebrengen dat de wijze waarop de aanwijzing tot stand kwam, wordt gesanctioneerd, en de verwerende partij ertoe verplichten de totstandkomingsprocedure te hernemen in het stadium waar de onregelmatigheid zich voordeed. Ondanks de decretale bekrachtiging heeft de verzoekende partij dus wel degelijk nog belang bij een vernietiging.

Vermits de verzoekende partij diverse middelen opwierp die de regelmatigheid van de totstandkoming van de aangevochten akten betreffen, zijn de annulatieberoepen daardoor niet zonder voorwerp.

Er anders over oordelen zou inhouden dat de verzoekende partij, in strijd met artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, haar legaliteitskritiek m.b.t. het verloop van het openbaar onderzoek dat de definitieve aanwijzing als beschermd duingebied voorafging, aan geen enkele Rechter zou kunnen voorleggen. Niet aan Uw Raad, t.g.v. de decretale bekrachtiging, en evenmin aan het Arbitragehof, zoals in het verwerpingsarrest werd geoordeeld, daar de kritiek niet gericht is tegen de decreetsbepaling als zodanig, maar tegen de wijze waarop het eraan voorafgaand openbaar onderzoek is verlopen.

Hierdoor rijst tevens een discriminatieprobleem. Waar een burger tegen een ongelijke behandeling door de overheid rechtsbescherming vindt bij de Raad van State en de Hoven en Rechtbanken indien de discriminatie wordt veroorzaakt door een administratieve handeling, of bij het Arbitragehof, indien de discriminatie volgt uit een bepaling met kracht van wet, heeft deze burger niet dezelfde bescherming indien de ongelijke behandeling plaats vindt bij de totstandkoming van een administratieve handeling die decretaal bekrachtigd wordt.

Ondergeschikt verzoekt de verzoekende partij dan ook dat daarover een prejudiciële vraag wordt gesteld aan het Arbitragehof";

Overwegende derhalve, gelet op artikel 26, § 2, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 houdende de inrichting, de bevoegdheid en de werking van het Arbitragehof, dat de Raad van State ertoe gehouden is de door verzoekster geformuleerde prejudiciële vraag aan het Arbitragehof te stellen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Aan het Arbitragehof wordt de volgende prejudiciële vraag gesteld :

"Schenden artikel 2, eerste lid van het decreet van de Vlaamse Raad van 21 december 1994 houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994 betreffende de definitieve aanwijzing van de beschermde duingebieden en van de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, en houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud, artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 26, § 1 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof de artikelen 10 en 11 van de Gecoördineerde Grondwet, op zichzelf genomen en samengelezen met de artikelen 13, 142, 144, 145, 146, 160 en 187 van de Gecoördineerde Grondwet en artikel 6 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens doordat deze bepalingen meebrengen dat de grief van een rechtsonderhorige inzake een ongelijke behandeling bij de totstandkoming van een administratieve akte die decretaal bekrachtigd wordt, niet op ontvankelijke wijze kan worden ter beoordeling voorgelegd aan de Rechter, waar een ongelijke behandeling door een niet decretaal bekrachtigde administratieve akte of door een bepaling met kracht van wet wel op ontvankelijke wijze ter beoordeling kan worden voorgelegd aan de Rechter?".

Artikel 2.

De zaak wordt voor het overige in beraad gehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op drieëntwintig april 1900
achtennegentig, door de VIIe kamer, die was
samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.